

Yohanan Executed, the Embassy to Gaius, and the
Zealot Knifemen from the Yosiphun (Josippon)

Dedicated to Jason King

Translated by Joseph Gebhardt-Klein
2021

Based on:

Breithaupt, Johann Friedrich, ed. *Josephus Hebraicus*. Gothae & Lipsiae: A. Schallum, 1710.

Text

Translation

Yosiphun, Book 5, Chapter 45a

וימת ארקלוס בן הורודוס
המלך וימלך אנטיפטר אח
ארקילוס אש' הטיב את שמו
אורודוס גם הוא הרשיע לעשות
מכל אשר היו לפניו ולא עזב
תועבה שלא עשה וימלוך אחת
עשרה שנה על ישראל והוא
לקח אשת פוליפוס אחיו
בעודנו חי לאשה והיו לה בנים
מאחיו ויקחה לו לאשה. ויהרוג
רבים מחכמי ישראל וגם הוא
הרג את יוחנן כהן גדול על
אשר דבר ואמר לו אסור לך
לקחת אשת אחיך פוליפוס
לאשה ויהרגהו הוא יוחנן אשר
נטבל ויגלה תיבריאוס קיסר
מלך רומי את אורודוס לארץ
ספוד וימת שם. וימלוך תחתיו
אגריפס בן אריסתובלוס בן
הורודוס הגדול וימלוך עשרים
ושלש שנה ובימיו מת
תיבריאוס קיסר וימלוך תחתיו
גיוס אשר הרשיע מכל אשר היו
לפניו וקרא את שמו אלוה. ויצו
לעשות ולבנות לו מזבחות בכל
הארץ ולהזכיר שמו אלוה

And Archelus the son of Horodus the king died,
and Antipater the brother of Archelus reigned,
who adopted as his name Orodus. Even he was
more wicked acting than all who were before
him. And he did not leave off any abomination
without having done it. And he reigned eleven
years over Yisrael and he took the wife of
Philippos, his still living brother, for a wife. And
she had sons from his brother, but he took her
for himself for a wife. And he murdered many
of the sages of Yisrael, and even murdered
Yohanan the high priest on account that he
spoke out and said: "It is forbidden for you to
take the wife of your brother Philippos for a
wife!" And he murdered that Yohanan who
practiced immersion. And Tiberius Caesar the
king of Rome exiled Orodus to the land of
Sephod (Spain), and he died there. And Agrippas
the son of Aristoblus the son of Horodus the
Great reigned in his stead, and he reigned
twenty-three years. And in his days Tiberius
Caesar died, and there reigned in his stead Gaius,
who was more wicked than all those who were
before him, and he called his name God. And he
commanded to make and build for himself altars
in all the land, and to make mention of his name

ולשבע בשמו כל אדם ויאותו as if God, and for all men to swear by his name.
לקולו כל גוים ויבנו לו מזבחות And all the gentiles consented to his voice, and
וישבעו בשמו ויזכירוהו באלוה built for him altars, and swore by his name, and
רק היהוד' לא אבו לשמוע made mention of him as if God. Only the
לקולו ויתעוררו על זה Yehudites did not wish to listen to his voice, and
מלחמות ויאמרו היהודים יחד they made contest against this one with wars.
נמות ולא נשמע לקולו ולא And the Yehudites said, "Together we may die,
נעבוד לו. בימים ההם שלחו but we will not listen to his voice and we will not
אנשי ארץ מצרים שליח אל worship him!" In those days, the people of the
גיוס מלך רומא ושמו אפיון וגם land of Mitzrayim sent an ambassador to Gaius
היהודים שלחו כמו כן שליח the king of Rome, and his name was Appion. And
אל גיוס המלך ושמו פילו איש even the Yehudites sent likewise an ambassador
חכם מאד אשר עשה ספרים to Gaius the king, and his name was Philo, a very
הרבה. ויען אפיון לפני גיוס wise man who made many books. And Appion
מלך רומא ויאמר כל הגוים responded before Gaius the king of Rome and
יזכירו שמך אלהים ויבנו לך said, "All the gentiles mention your name as if
מזבחות וישבעו בשמך בשם God, and build for you altars, and swear by your
אלהים רק אלה היהודים name as if by the Name of God, except for
לבדם. ויען אליו פילו שליח these Yehudites alone." And Philo the
היהודים ויאמר אמנם כי אנחנו ambassador of the Yehudites responded to him
נאמין באלהי ישראל ולא נבנה and said, "Truly it is because we are faithful to
מזבח רק ליי' אלהינו ולא the God of Yisrael, and we will not build an altar
נזכיר שם אלהים אחרים ולא except to the LORD our God, and will not
נשבע זולתי ביי' לבדו ואנחנו mention the name of other gods, and will not
נמסור נפשותינו למות ולא swear except by the LORD alone. And we will
נשמע לדבריכם. ויקצוף גיוס deliver our souls over to death and will not listen
על פילו השליח וישליכהו to your words." And Gaius was angered over
מלפניו בבזיון ויצא לחוץ Philo the ambassador and sent him away before

וידבר אל היהודים אשר היו him in disgrace. And he departed outside and spoke to the Yehudites who were waiting in the court of the kingdom, and said to them: "Make good your paths and return to the LORD with your whole heart, for it is a time of affliction." And the Yehudites said each man to his brother, "Do not recline today, for it is a time of affliction for Yisrael. For Gaius the king of Rome is very angry, but there is some healing for the matter and help. Come, and we shall return to the first help, the old help of our fathers, who is the LORD our God." And they went to the house of prayer, and sanctified a fast, and called for a detention of three days, and called to the LORD God of Yisrael with fasting and with prayer. And it was on the third day, even the LORD stirred up against Gaius the spirit of his troops, and they leapt against him with swords drawn, and killed him. And they cut him and severed him piece by piece until there was nothing to be delivered over to be buried, and the dogs ate his flesh. And the LORD made vengeance as the revenge of the Yehudites by means of Gaius Caesar, and Blaorish (Claudius) Caesar reigned in his stead. And Blaorish sent Philo the sage (and) the Yehudites to their land with great honor. And they went to Yerushalem, and all the people of the land destroyed the altars that they built for

מקו' אותו בחצר המלכו' ויאמר אליהם הטיבו דרכיכם ושובו אל יי' בכל לבבכם כי עת צרה הוא ויאמרו היהודים איש לאחיו לא תסבו היו' כי עת צרה היא לישראל כי קצף גיוס מלך רומא מאד אבל יש רפואה לדבר ועזרה באו ונשוב לעזרה הראשונה הישנה עזרת אבותינו הוא יי' אלהינו וילכו לבית התפלה ויקדשו צום ויקראו עצרת שלש' יומ' ויקראו אל יי' אלהי ישראל בחזק' ויענם יי' אלהי ישראל בצום ובתפלה ויהי ביום השלישי ויער יי' על גיוס את רוח גדודיו וידלגו עליו בחרבות שלופו' וימיתוהו ויכרתוהו ויקצצוהו חתיכות חתיכות עד אש' לא נתן ליקבר ויאכלו הכלבי' את בשרו וינקו' יי' נקמת היהודים מאת גיוס קיסר וימלוך תחתיו בלאורי' קיסר. וישלח בלאורי' את פילו החכם את היהודים אל ארצם בכבוד גדול וילכו ירושלם וכל עם הארץ הרסו את המזבחות אשר בנו על שם

גיוס מכל ארץ ישראל. the name of Gaius from all of the land of Yisrael.

Book 5, Chapter 45b

ויהי אגריפס מלך ישראל And it happened, Agrippas the king of Yisrael was much honored in the eyes of Blaorish Caesar the king of Rome. And Agrippas died and the days that he reigned over Yisrael were twenty-three years, and there reigned in his stead Agrippas' son, and he reigned twenty years. And even Blaorish the king of Rome died, and Neron Caesar reigned in his stead in the days of this Agrippas who was the son of Agrippas. And all the days of his reign the land was not quieted from the wars of Yisrael with the Romans, until the exile of Yehudah to Rome, that is the exile of the desolation of the second Sanctuary House in the twentieth year of king Agrippas, in the fifth month: it was the month of Ab on the ninth of the month. And in the days of this Agrippas, the House was desolated, and great wars were stirred up in all the land of Yehudah and in all the land of Aram, and he made slaughter and destruction of it. And for twenty years Agrippas did not stop from capturing and plundering and murdering souls. And he meted out in all the land of Aram a great measure of dead bodies. And even in Yehudah he piled up many bodies until there arose against him Felix, the captain of the army of Rome, who forcefully weighed down, and

by his hand took hold, and struck his rebels, and seized him back to Rome. And even because Felix sent Eleazar the rebel to Rome, he did not purify the land from the blood, for the hatred of the people was great, each man with his brother, to hate and to murder. Then erupted a great evil in the midst of Yerushalem within its outskirts, and in all its markets, and in the Temple of the LORD. And if a man came to hate his friend, he even hired against him a murderer from the rebels, and in his hand was one small sword possessing edges called a knife (sakkin). And the rebel concealed the knife under his clothes and entered into the midst of the crowd of people in the market, or in the Temple of the LORD, and found the man he would seek to murder, and drew near him in the midst of the people, and approached beside the man, and stabbed him with the knife, and killed him, but it was unknown who stabbed him. So they did continually on every day within Yerushalem, the carriers of knives in the midst of the people. And the people groaned a groaning of degradations, even seeing continually with their eyes the death, but the killing they did not see. Wherefore they called that death 'the blind death which had no eyes.' And the people were much afraid of the children of the rebels, the handlers of knives, for they were the swift handlers of

רומא בחיל כבר וביד חזקה
וידך את פריציו וילכדהו
ויאסרהו בנחשתים ויוליכהו
אל רומא ואף כי שלח פילוס
את אלעזר הפריץ אל רומא
לא טהר את הארץ מדמים כי
גדלה שנאת העם איש באחיו
לשנוא ולהרוג. אז צמחה רעה
גדולה בקרב ירושלם
בחוצותיה ובכל שוקיה
ובהיכל יי' והיה אם שונא איש
לרעהו וישכור עליו רוצח מן
הפריצים ובידו חרב חדה
קטנה בעל פיפיות הנקרא סכין
ויסתר הפריץ את הסכין תחת
בגדיו ויבא בתוך המון העם
בשוק או בהיכל יי' וימצא את
האיש אשר יבקש להרוג
ויקרב אליו בתוך העם ויגש
בצדי האיש ויכהו בסכין
וימיתהו ולא נודע מי הכהו כה
עשו תמיד בכל יום תוך
ירושלם נושאי הסכינים בתוך
העם ויאנח העם אנחת חללי'
ורואי' תמיד בעיניה' את המות
והממית לא ראו על כן קראו
למות ההיא מות עורית אשר
אין לה עינים. ויירא העם מאד

מבני הפריצי' בעלי הסכיני' knives and hastened in their work and were skilled
כי קלים היו בעלי הסכינים at murdering a soul with their subtleties. And they
וממהרים במלאכתם ואמנים would befriend and act lovingly with human beings
להרוג נפש בערמתם ויהיו for a day, or some days, until the man trusted
מתחברים ומאהבי' עם בני him, until he would be walking with him into the
אדם יום או יומים עד כי האמין midst of the people, and he stabbed him with a
לו אד' עד כי הלך עמו בתוך knife and killed him. And they wept before the
העם ומכהו בסכי' וימיתו eyes of the people, and it was unknown who
ויבכוהו לעיני העם ולא נודע stabbed him. And they killed many with the
מי הכהו וימותו רבים בקלות swiftness of this deed and by the subtlety of this
המעשה הזה ובערמת הרשע wickedness. And then was murdered Natan the
הזה. ואז נהרג נתן הכהן איש priest, a righteous and pious and good man, and
צדיק וחסיד וטוב וימת בתוך he died in the midst of the court, and it was
העזרה ולא נודע מי הכהו unknown who stabbed him. And many like him,
ורבים כמהו צדיקים וחסידים righteous and pious and sages, were murdered in
those days. And the fear of the handlers of
ותגדל אימת בעלי הסכינים knives grew more than the fear of the war. And
מאימת המלחמה וילכו העם the people walked in the midst of Yerushalem,
בקרב ירושלם איש איש כלי each person with his instruments of war in his
מלחמתו בידו מולבש שריון hand, dressed in armor because of the handlers
מפני בעלי הסכינים אבל of knives. But some of the poor of the people
מדלת העם שלא היה להם who did not have armor were afraid because of
שריינו' יראו מפני חרבות the blades of the handlers of knives, and they
בעלי הסכינים ויצאו מירושלם went out from Yerushalem with their women and
עם נשיהם וטפם וכל אשר infants and all that they had. And they went to go
להם וילכו ללכת הנה והנה here and there to dwell because of the
לגור מפני הרוצחים. ויאמרו murderers. And the rebels said to Felix the
הפריצים לפילוס שר צבא captain of the army of the Romans, "Lo, the

יצאו people went out from Yerushalem to rebel
מירושלם למרוד against the kingdom of the Romans.” And Felix
רומיים וישלח פילוס אחריהם sent after them an army and struck them with
חיל ויכם לפי חרב מאיש ועד the edge of the sword. From a man even to a
אשה מעולל ועד יונק woman, from a child even to a suckling, there did
לא נשאר מהם עד אחד. not remain even up to one of them.

Bibliography

Breithaupt, Johann Friedrich, ed. *Josephus Hebraicus*. Gothae & Lipsiae: A. Schallum, 1710.